

“मीठे बच्चे- यादको यात्रामा समय दिंदै रहौ भने विकर्म विनाश हुँदै जान्छ, सबैबाट ममत्व मेटिन्छ, बाबाको गलाको हार बन्छौ।”

प्रश्न:- भगवानद्वारा तिमी बच्चाहरूले कुन दुई शब्दको पढाइ पढ्छौ? ती दुई शब्दहरूमा कुनचाहिँ रहस्य भरिएको छ?

उत्तर:- भगवानले तिमीहरूलाई यति मात्रै पढाउनुहुन्छ- हे आत्माहरू! शरीरको भान छोड र मलाई याद गर। यिनै दुई शब्दहरूको पढाइ यसैले पढाइन्छ किनकि अब तिमीले यस पुरानो दुनियाँमा पुरानो शरीर लिनु छैन। तिमीलाई नयाँ दुनियाँमा जानु छ। म तिमीहरूलाई साथ लिएर जान आएको हुँ, त्यसैले देह सहित सबै कुरा भुल्दै जाऊ।

गीत:- तुम्हीं हो माता, पिता तुम्हीं हो...

ओम् शान्ति। शालिग्राम बच्चाहरूले जान्दछन्- कुनै मनुष्यद्वारा हामी शास्त्र सुनिरहेका छैनौं। यसलाई सत्सङ्ग भनिदैन, पढाइ भनिन्छ। यदि मानिसहरूलाई सोध्ने हो भने भन्नेछन् हामी सत्सङ्गमा जान्छौं वा भन्नेछन् हामी कलेजमा जान्छौं। यो त जानेका छौ- त्यहाँ सुनाउने साधु, सन्त, विद्वान् आदि हुन्छन्। स्कुलमा पनि टिचर, प्रोफेसर आदि मनुष्य हुन्छन्, यहाँ मनुष्य हुनुहुन्न। यहाँ त बेहदका रूहानी बाबा, जसलाई भनिन्छ- त्वमेव माताश्च पिता...। यो महिमा देवताहरूको पनि होइन, ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पनि होइन। यो महिमा हो निराकार परमपिता परमात्माको। अब बच्चाहरूले जानेका छन्- निराकार परमपिता परमात्मा यो शरीर धारण गरेर पार्ट बजाइरहनु भएको छ। उहाँ निराकार परमपिता परमात्मा बाहेक अरू कसैले पनि ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूलाई पढाउन सक्दैन। ब्रह्मालाई पनि ज्ञानसागर भनिदैन। यिनलाई प्रजापिता भनिन्छ, ज्ञानसागर एकै निराकार परमपिता परमात्मालाई भनिन्छ। उहाँ नै पतितलाई पावन बनाउने वाला हुनुहुन्छ किनकि ज्ञानसागरबाट नै सद्गति मिल्छ। यो हो नयाँ कुरा। गीतामा कृष्णको नाम राखेर खण्डन गरिदिएका छन्। अब मानिसहरूलाई नलेजफुल परमपिता परमात्मा आएर नलेज (ज्ञान) दिनुहुन्छ भन्ने कसरी थाहा हुन सक्छ? यो मनुष्यले भुल्छन्। यस्तो होइन, शास्त्र आदि द्वापरको सुरुमा नै बन्छन्। होइन। सम्झाइन्छ, पहिले बाबाको चित्र, मन्दिर आदि बन्छन्, जसबाट भक्ति सुरु हुन्छ। भक्ति पनि धेरै समयसम्म परमात्माको भएको हुनु पर्छ किनकि उहाँ सबैभन्दा श्रेष्ठ हुनुहुन्छ। उहाँको पूजा पहिले सुरु हुन्छ। पूजा लायक एक शिव हुनुहुन्छ। यस्तो होइन ब्रह्मा, विष्णु, शंकर वा जगत अम्बा, जगत पिता पूजाको लागि लायक छन्। यी सबैलाई पूज्य बनाउने वाला एकै बाबा हुनुहुन्छ। उहाँको भक्ति पनि अवश्य धेरै हुन्छ। यी (ब्रह्मा) त केही होइनन्। यिनमा परमपिता परमात्मा नआउनु भएको भए यिनको पूजा के हुन्थ्यो? सबैका सद्गतिदाता एकै बाबा हुनुहुन्छ। यो विचार सागर मन्थन गर्नु पर्ने हुन्छ। भक्ति कसरी सुरु हुन्छ? शिवबाबाले त विचार सागर मन्थन गर्नुहुन्न। बच्चाहरूलाई विचार सागर मन्थन गर्नु छ। सरस्वती, जो ब्रह्माकी मुख वंशावली हुन्, उनलाई पनि विचार सागर मन्थन गर्नु छ। सर्वोच्च हुनुहुन्छ एक, यदि उहाँ नआउने हो भने दुनियाँलाई पतितबाट पावन कसले बनाउने? सबै मनुष्य मात्र पतित छन्। अब शिवबाबा नआउने हो भने स्वर्गको वर्सा कसले दिने? निश्चयबुद्धि छैन

२०७५ भाद्र ४ सोमबार २०-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

भने विजय मालामा आउन सकिदैन। सपूत बच्चाहरू सदैव गलाका हार बन्छन्। बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ— यो बच्चा बडो सपूत आज्ञाकारी छ। बहुत आमा-बुवा हुन्छन् जसका १२-१४ छोरा-छोरीहरू पनि हुन्छन्, जुन मध्ये कोही कपूत, कोही सपूत पनि हुन्छन्। पतित-पावन बाबा बाहेक अरू कसैले पतितहरूको उद्धार गर्न सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ— गंगा नदीमा पनि गंगाको मन्दिर हुन्छ। अब सम्झाउनु पर्छ— यी गंगा फेरि को हुन्? के यी कुनै शक्ति हुन्, जसबाट पतितबाट पावन बनिन्छ वा पानीबाट पावन बनिन्छ? बाबा भन्नुहुन्छ— गंगा पतित-पावनी होइन। योग गरे विना कोही पनि पावन बन्न सक्दैन, त्यसैले तिमीले कुनै गंगा स्नान गर्नु छैन। योगको अर्थ हो याद। बुद्धिको योग लगाउनु छ। उनीहरू त धेरै प्रकारका योग आसन आदि गर्छन्। अनेक प्रकारका हठयोग गर्छन्, त्यसलाई योग भनिदैन। माताहरू-अबलाहरूले हठयोगलाई के बुझ्ने? मनुष्य स्कुलमा पढ्छन्, त्यसमा धक्का खानु पर्ने कुरा हुँदैन। कुनै न कुनै परीक्षा पास गर्छन्। जान्दछन्— यो परीक्षा पास गरेर यो बन्नेछौं। यहाँ पनि तिमीलाई थाहा छ— यो पनि परीक्षा हो, गड फादर पढाउनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ पतित-पावन। तिम्रो यो ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन हो। बाबा पतितबाट पावन कसरी बनाउनुहुन्छ? भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू! यस शरीरको भान छोड। यस पुरानो शरीरलाई छोड्नु छ। पहिले-पहिले तिम्रो शरीर गोरो थियो, अब तमोप्रधान भएको छ। अब तिमीलाई नयाँ शरीर त यहाँ लिनु छैन किनकि यहाँ त ५ तत्त्वहरू पनि तमोप्रधान छन्। अब म तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो साथमा लिएर जानेछु। कल्प पहिले पनि लिएर गएको थिएँ। म कालहरूको काल हुँ। सबैलाई वापस लिएर जान्छु। फेरि तिमीलाई अमरपुरीमा पठाइदिनेछु। यो हो मृत्युलोक, छी-छी दुनियाँ, त्यसैले संगमयुगलाई १०० वर्ष चाहिन्छ। अरू त हरेक युग १२५० सालको हुन्छ। यो पछाडिको संगमयुगको आयु धेरै कम हुन्छ। जसरी ब्राह्मणहरूको शिखा (चोटी) कम हुन्छ, त्यस्तै संगमयुगको आयु पनि कम हुन्छ। फेरि यो दुनियाँ खत्तम हुन्छ, त्यसपछि नयाँ घर आदि बनाउन सुरु गर्नेछन्। त्यसमा पहिले श्रीकृष्ण आउँछन्। उनी सोखिन हुन्छन् महल आदि बनाउनमा। कोही त बहुत सोखिन थिए नि जसले अमरनाथको मन्दिर बनाउन लगाए। बिरला पनि सोखिन छन्, कस्तो राम्रो मन्दिर बनाएका छन्! नम्बरवनमा पूज्य हुनुहुन्छ शिवबाबा, फेरि भक्ति मार्गमा पनि पहिले सोमनाथको मन्दिर बन्छ। त्यो पनि केही समयपछि नै बन्छ। फेरि पूजा सुरु हुन्छ। अहिले त छ घोर अन्धकार। रात पूरा भएर फेरि दिन आउँछ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म रात र दिनको बीचमा आउँछु। भारी लडाईं पनि हुन्छ। लेखिएको छ— यादवहरूको पेटबाट यस्तो चीज निस्कियो जसबाट सारा कुलको विनाश भयो। तिमी देखिरहेका छौ, वास्तवमा विनाशको लागि तयारी गरिरहेका छन्। सम्झन्छन्— कोही प्रेरक छ। दुवैले विनाशको लागि बम्ब बनाएर राखेका छन्। आपत् पनि आउनु नै छ। तिमी त प्राक्विकलमा देखिरहेका छौ— स्थापना पनि भैरहेको छ, विनाश पनि सन्मुख खडा छ। सम्झ, कसैले विनाश देखेका छैनौ, वैकुण्ठ त देख्छौ नि। राम्रो सँग पढेर बाबाबाट पूरा बेहदको वर्सा लिनु छ। तिमीलाई साकारले पढाउँदैनन्। शास्त्र आदिको कुरा होइन। यो त ज्ञानसागर स्वयं पढाउनुहुन्छ। तिमी आफूलाई देही सम्झेर बाबालाई याद गछौं। भगवानुवाच— आफ्नो बच्चाहरूप्रति भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूको सन्मुख आउँछु। जो मेरो बच्चा बन्छन् उनीहरूमध्ये

कोही सौतेला, कोही सहोदर हुन्छन्। सहोदर बच्चाहरूलाई नै वर्साको हक छ। संशय बुद्धिलाई सौतेला भनिन्छ। उनलाई वर्सा मिल्न सक्दैन। उनीहरू फेरि पुरुषार्थ अनुसार प्रजामा जान्छन्। मातेला राजाईमा आउँछन्। उनीहरू बाबालाई प्यार गर्छन्, बाबा पनि उनलाई प्यार गर्नुहुन्छ। गायन छ हैन— तिमीमाथि बलिहार जानेछु जानेछु। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गन्थौ भने म तिमीलाई मदत दिनेछु। हिम्मते मर्दा, मदते खुदा। अरू सबैबाट बुद्धियोग तोडेर एक सँग जोड्नु छ। तिमीले भन्छौ हामी बाबाको हौं। यो सबैथोक बाबाको हो। बाबालाई हामी मूल्यहीन चीज दिएर त्यसको बदलामा स्वर्गको बेहदको बादशाहीको वर्सा लिन्छौं। यस पुरानो देहमा हाम्रो ममत्व छैन। यो त तमोप्रधान रोगी शरीर हो। हाम्रो पासमा अरू के नै छ? मनुष्य मर्छन्, सबै चीज छुट्छ। फेरि उसको सबैथोक करनीघोर (पुजारी ब्राह्मण)लाई दिइन्छ। हामी सबैथोक बाबालाई दिन्छौं। ममत्व मेटाउनको लागि हामी निरन्तर बाबालाई याद गर्ने पुरुषार्थ गर्छौं। मायाले फेरि विघ्न गर्छ, त्यसैले बिस्तारै-बिस्तारै जति मेरो यादमा टाइम दिंदै रहन्छौ, त्यति विकर्म विनाश हुन्छ। ऊ नै मेरो गलाको हार बन्छ। कति सहज सम्झाउनु हुन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यो रथ पनि ड्रामा अनुसार मेरो निश्चित गरिएको छ। अरू कसैमा पनि म आउनै सक्दिन। तिमी पनि भन्दछौ— बाबा, कल्प पहिले पनि हामी हजुर सँग यसै भवनमा, यसै ड्रेसमा मिलेका थियौं, हजुरबाट वर्सा लिएका थियौं। त्यसैले कति सहज छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— केवल मलाई याद गर, अरू कसै सँग बुद्धि नजाओस्। याद राख— अन्तकाल जो पुत्र सिमरे, यदि कसैलाई पनि याद गन्थौ भने फेरि त्यहीँ जन्म लिनु पर्ने छ। कहीं पनि ममत्व रहनु हुँदैन। अन्तकाल जो स्त्री सिमरे...। बाबा आउनुहुन्छ पतितहरूलाई पावन बनाउन, उहाँको कति महिमा गर्छन्। एकोअंकार... उहाँको एकै नाम छ। उहाँलाई दोस्रो शरीर मिल्दै मिल्दैन, जो नाम परिवर्तन होस्। तिमी त ८४ जन्म लिन्छौ, त्यसैले नाम पनि ८४ नै रहन्छन्। बाबाको महिमा गाइन्छ निर्भय, निर्वैर, अकालमूर्त...। उहाँ नै कालहरूको काल हुनुहुन्छ, उहाँलाई कालले खान सक्दैन। म सबैलाई मुक्तिधाम लिएर जानेछु। निर्वैर— मेरो कसै सँग वैर छैन। अकालमूर्त, अजोनि— म जन्म-मरणमा आउँदिन। उहाँको कति महिमा गाउँछन्। गायन पनि गरिन्छ— दुःख हर्ता, सुख कर्ता... कलियुगको दुःख हर्नुहुन्छ। सत्ययुगको सुख दिनुहुन्छ। बच्चाहरूले जान्दछन्— भारतवर्षमा सत्ययुगमा जीवन मुक्ति थियो। बाँकी सबै आत्माहरू शान्तिधाममा थिए, याद आउँछ हैन? त्यसैले बाबा अवश्य जब संगममा आउनुहुन्छ, तब सबैलाई शान्तिधाम लिएर जानुहुन्छ, अनि तिमीलाई फेरि सुखधाममा पठाइदिनुहुन्छ। कति सहज कुरा छ। तर पनि माया यस्तो छ जो यहाँबाट बाहिर निस्कने बित्तिकै भुलिहाल्छन्। जसरी गर्भजेलमा धर्मराजद्वारा तिमीलाई सजाय दिलाउँछु, त्राहि-त्राहि गर्छौं। भन्छौ— हामी माफी माग्छौ, फेरि यस्तो पाप गर्नेछैनौं। बाहिर निस्किएपछि फेरि पनि पाप गर्न लाग्छौ। यो हो नै मायाको राज्य। सत्ययुग-त्रेतामा माया हुँदैन। त्यहाँ त सुख नै सुख रहन्छ। अहिले तिमी पठिरहेका छौ। यसमा घरबार छोड्नु पर्ने कुरा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित सबैथोक बिर्सिदेऊ। तिम्रो यो बेहदको संन्यास हो। ती संन्यासीहरूको हो हदको संन्यास। जंगलमा गएर फेरि फर्किएर आउँछन् शहरमा। नाम कति ठूला-ठूला राख्न लगाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म कति सहज सम्झाउँछु। वृद्धाहरू कति छन्, भन्छन्— हामीलाई धारणा हुँदैन। ठिकै छ,

२०७५ भाद्र ४ सोमबार २०-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
परमात्माले पढाउनुहुन्छ भन्ने त थाहा छ नि? उहाँ भन्नुहुन्छ— केवल मलाई याद गर। यसमा त कुनै कष्ट
छैन। अहिले हामीले ८४ को चक्र पूरा गर्‍यौं। यो भयो स्वदर्शन चक्र। आत्मालाई चक्रको दर्शन हुन्छ।
यहाँ नै निरोगी काया बन्छ। चक्रलाई जानेपछि तिमी श्रेष्ठ पद पाउनेछौ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ—
स्वदर्शन चक्रधारी बन। कति सहज सम्झाउनुहुन्छ! सहज याद, सहज सृष्टि चक्र, केही गाह्रो छैन। यो हो
सच्चा कमाई। बाँकी धनमाल त सबै खत्तम भएर जानुछ, सबै छुट्नेछन्। सागरलाई उथल खानु छ।
प्राकृतिक आपद पनि आउनु छ। भारतवर्ष सचखण्ड थियो, अरू कुनै पनि खण्ड थिएनन्। भारत हो
शिवबाबाको जन्म भूमि। सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो। भारतमा नै सोमनाथको मन्दिर कति राम्रो बनाइएको
छ! अहिले त अनगिन्ती बनाएका छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— यस समयको शादी (विवाह) पूरै बर्बादी हो। शिवबाबा सँग सगाइ (मगनी) पूरै आबादी
छ। शिवबाबा साजन पनि हुनुहुन्छ, स्वर्गमा पठाइदिनुहुन्छ। तिमी यहाँ आएका छौ, जान्दछौ— हामी
वास्तवमा नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्छौं। यस्तो होइन, पुरुष गएर पुरुष नै बन्छ।
बदलिइरहन्छन्। कुनै चोला पुरुषको, कुनै स्त्रीको। फेरि सत्ययुगबाट त्रेता कसरी बन्छ, त्यो पनि
सम्झाइएको छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई नलेजफुल गड फादर पढाउनुहुन्छ। मनुष्य त फादर, टिचर,
सतगुरु हुन सक्दैन। फादर र टिचर हुन सक्छन्, तर गुरु हुन सक्दैनन्। त्यो पनि जिस्मानी विद्या। यहाँ
बाबा त एकदम स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। कुनै पनि कुरा बुझ्नेनौ भने हजार पटक सोध। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सपूत आज्ञाकारी बनेर विजय मालामा आउनु छ। बाबालाई आफ्नो मूल्यहीन चीज दिएर,
बलिहार भएर, सबैबाट ममत्व मेटाइदिनु छ।
- २) अन्तिम समयमा एक बाबाको नै याद रहोस्, यसको लागि अरू सबैबाट बुद्धियोग तोडेर
निरन्तर बाबाको यादमा रहने पुरुषार्थ गर्नु छ।

वरदानः— स्वयंलाई बाबामा समर्पण गरेर बुद्धिद्वारा पनि समर्पित हुने डबल लाइट भव

आफ्नो जिम्मेवारी बाबालाई दिएर, स्वयंलाई बाबामा सुम्पिदेऊ अर्थात् आफ्नो सबै बोझ
बाबालाई देऊ तब डबल लाइट बन्छौ। बुद्धिद्वारा समर्पित होऊ, तब अरू कुनै पनि कुरा
बुद्धिमा आउने छैन। सबै कुरा बाबाको, सबै कुरा बाबामा छ भने अरू कुनै कुरा बाँकी नै
रहेन, जब छँदै छैन भने बुद्धि कहाँ जान्छ? एक बाबा, एकै यादको मार्ग, यसै मार्गबाट
सहज गन्तव्यमा पुग्ने छौ।

स्लोगनः— अडोलताको तख्तमा विराजमान भएर, साक्षीदृष्टा बनी पार्ट खेल्नेवाला नै श्रेष्ठ पार्टधारी हो।